

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.322/2023/5.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Fejér Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Sági János kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közfoglalkozási jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (6. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.701.212/2023/5. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perkiöltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. december 1. napjától 2022. november 30. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként a helység1 Rendőrkapitányságon körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete helység2 településre, míg az alperes által létrehozott körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzete e településen kívül további hét településre terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztása mellett rendszeresen ellátott a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri, járőrszolgálati feladatokat, elővezetéseket, a Központ1 (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket, migrációs készenlétet, M1 autópálya és M8 P-híd ellenőrzését, átkíséréseket és kísézői feladatokat, rendezvénybiztosításokat, csapatszolgálatot határrendészeti feladatokat és határszolgálatot, amelyek ellentételezése céljából megbízási díj iránt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A felperes keresete, az alperes védirata

[3] A felperes keresetében a perbeli időszak vonatkozásában 1.043.568 forint megbízási díj, és annak 2021. május 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 15., 21-22., 24-25., 57-59. pontjaira, V. fejezet 1-3. alfejezeteire, a KMB Szabályzat módosításáról rendelkező 25/2022. (VIII. 11.) ORFK Utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat módosítás) 2. pontjára, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletére, a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II. 20.) ORFK utasítás 115-128. pontjaira, továbbá a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 26. §-ában foglaltakra alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában kérte meghatározni, azzal, hogy több különböző beosztás feladatait látta el, melyek a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tették ki.

[4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összegszerűségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.043.568 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (2), (3), (5), (6) bekezdéseire, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletének III/20., 24., 3., 35. pontjaira, III/45. pontjára, a KMB Szabályzat I. fejezet 1. pont c) alpontjára, 2., 13., 21-25., 30-31. pontjaira, V/1. 44. pontjára, a Szolgálati Szabályzat 26. § (1) bekezdésére, a Járőr- és Szolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) I. fejezet 1.1., 3.4., 6., 10. pontjaira, VI/10. pont 153. alpontjára, 2. és 3. számú mellékleteiben foglaltakra alapította. Rögzítette, hogy a felperes a perbeli időszakban a körzeti megbízotti beosztása mellett a munkáltató utasítása alapján a munkaköri leírásában konkrétan nem nevesített feladatokat rendszeresen ellátott. Utalt a következetes bírói gyakorlatra, amely értelmében a munkaköri leírás kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyeket a hivatásos állományban álló körzeti megbízott külön utasítás nélkül is köteles elvégezni. Hangsúlyozta, hogy a munkakörre vonatkozó előírások csak meghatározott keretek között rögzítik a munkavégzés kereteit. Kiemelte, hogy a KMB Szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, amelyet a munkáltató nem bővíthet korlátlanul. Rögzítette azt is, hogy a peres felek egyike sem vitatta, hogy a felperesnek a munkáltató a működési körzeten kívüli feladatellátásra minden esetben parancsot adott, amely feladat a fokozott ellenőrzésben való részvételben, a TIK központ által adott intézkedési kötelezettségben vagy a járőr útirányterv teljesítésében nyilvánult meg. A felperes által csatolt táblázat alapján megállapította, hogy a felperes rendszeresen ellátott körzeti megbízotti működési körzetén kívül is járőrszolgálatot. Megállapította továbbá, hogy az alperes az állománytábla értelmében rendelkezett járőri beosztással, ezért a járőri munkakör betöltése lehetséges volt. Hangsúlyozta, hogy a járőri és a körzeti megbízotti beosztás eltérő besorolási osztályba tartozó önálló szolgálati beosztás, melyekhez kapcsolódó feladatok jelentősen eltérnek egymástól. A KMB Szabályzathoz és az alperes nyilatkozataiból azt a következtetést vonta le, hogy az alperes a perbeli időszakban nem eseti jelleggel vonta el a felperest, és nem kizárólag a KMB Szabályzat 21. pontjában meghatározott esetekben, ugyanis a felperesnek a járőri feladatellátása rendszeresen és huzamosabb időn keresztül nem igazodott a körzeti megbízotti működési körzetéhez. Az átrendelésnek a Hszt. 60. § (2) bekezdésében, illetve 61. § (3) bekezdésében meghatározott feltételei nem teljesültek, arra az alperes alaptalanul hivatkozott. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-től történő módosítása sem eredményezi a megbízási díj alóli mentesülést, mert a munkáltató a munkaköri leírásban az adott beosztáshoz nem tartozó rendszeresen ellátandó feladatokat a beosztás részeként nem rögzíthet. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperest a perbeli időtartamra megilleti a megbízási díj, amelynek mértékét a többletfeladat mennyisége és folyamatossága alapján a keresetben megjelöltek szerint szintén alaposnak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50 %-ának megfelelő összegre való leszállítását kérte. Jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) -c) pontjaira, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (4), (6) bekezdéseire hivatkozott. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, de abból téves jogi következtetéseket vont le; ítélete azért is jogszabálysértő, mert az több, az

általára előadott védekezést nem bírálta el, annak indokolásával adós maradt. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a körzeti megbízott nemcsak a saját, hanem a KMB csoport működési körzetében is köteles a rendőri feladatokat ellátni. Figyelmen kívül hagyta azt a tényt is, hogy a rendőrségnél két külön szabályzat létezik (KMB és Járőr Szabályzat), amelyek tartalma azonban nem különíthető el. A körzeti megbízotti és járőr feladatok átfedést mutatnak, azonban a magasabb besorolásba tartozó, magasabb képesítési követelményeknek megfelelő, és magasabb díjazásra jogosító körzeti megbízott számára a járőr feladatok ellátása nem eredményez többletfelelősséget. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a felperesnek a működési körzeten kívül ellátott járőri tevékenysége többletterhet jelentett-e, mint ahogyan azt sem, hogy a többletfeladat-ellátás a fokozott ellenőrzés, a veszélyhelyzet és a különleges jogrend idején miként alakult. Az elsőfokú bíróság az érdemi döntése meghozatala során nem vette figyelembe azt a körülményt sem, hogy a körzeti megbízottak az eredeti feladataik ellátása mellett kizárólag járőrtévékenységet végeztek, a felperes a határmenti feladatokat minden esetben átrendelés alapján végezte, amely szolgálatok teljesítése minden esetben parancs alapján történt. Álláspontja szerint a KMB Szabályzat módosítása, mivel a felperes működésének illetékességi területe immár a rendőrkapitányság illetékességi területéhez kötődik –, a megbízási díj megítélését kizárja.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok a kereseteknek következetesen helyt adnak, elutasító ítélet nem ismert. A körzeti megbízotti és a járőri feladatok elválnak egymástól; a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, az alperes álláspontjával ellentétben a körzeti megbízotti beosztás feladatai a járőri beosztás valamennyi feladatát nem foglalják magukba. Hangsúlyozta, hogy a munkáltató saját beosztása elvégzése alól nem mentesítette, a járőrfeladatokat amellettt kellett elvégeznie. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatíve meghatározza, hogy a körzeti megbízottat – kizárólag eseti jelleggel – a működési körzetéből mely esetekben lehet meghatározott feladatokra elvonni, azonban ebbe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele; egyébiránt a működési körzeten kívüli feladatellátás tekintetében a kimentési okok pontos megjelölése, az e körben való tényállítás és bizonyítás az alperes terhére esik. A különleges jogrendre hivatkozást – az azzal összefüggő feladatvégzés megjelölése, továbbá az eseti jelleg hiánya miatt – nem tartotta alaposnak.

A következetes bírói gyakorlatnak a marasztalás szerinti 75 %-os megbízási díjmérték megfelel; annak megállapításánál értékelni kell, hogy alacsonyabb beosztás helyettesítése történt, azonban az nem jelenti azt, hogy csupán a jogszabály szerinti minimumösszeg megállapítására van lehetőség.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján

a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[10] Amennyiben a fél fellebbezési kérelemben több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyinek meg kell felelnie a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott követelményeknek. Ez azt jelenti, hogy valamennyi, az ítélet jogszabálysértő voltára vonatkozó hivatkozása tekintetében konkrétan meg kell jelölnie, hogy az – álláspontja szerint – mely jogszabályhelyet sértette meg, és elő kell adnia a jogszabálysértést és az arra való hivatkozása indokait, azaz a jogszabálysértést tartalmilag is körülírva, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejtve kell ismertetnie. A tartalmi elemek hiánya vagy fogyatékosága esetén ugyanis a másodfokú bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a fellebbezéssel támadott határozatot jogszabálysértőnek tartja.

[11] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet indokolásának részleges hiányára utalt, illetőleg annak anyagi jogi megállapításainak felülvizsgálatát kérte. Hivatkozott egyrészt a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjainak, a 31/2015. BMr. 35. § (4), (6) bekezdéseinek megsértésére, másrészt a megsértett jogszabályhely pontos megjelölése nélkül részletesen érvelt az elsőfokú ítélet jogszabálysértő jellegének altámasztása érdekében.

[12] Az ítéltábla mindenekelőtt rámutat, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj jogalapja körében kizárólag a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, rendszeresen – nem eseti jelleggel – a működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta, így a fellebbezés Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjaira történő hivatkozás nem foghatott helyt.

[13] Az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a teljes perbeli időszakra megállapította, amelynek azért van jelentősége, mert a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától módosult, azt azonban a megbízási díj alóli mentesülést eredményező körülménynek nem tekintette. Az alperes a fellebbezésében ezen jogi álláspontot kifogásolta, ugyanakkor a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától módosult rendelkezései kapcsán megsértett jogszabályhelyet nem hívott fel, részletesen nem munkálta ki, hogy az elsőfokú ítélet arra vonatkozó indokolása mennyiben és milyen okból jogszabálysértő, továbbá azt sem, hogy a módosítás a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt konjunktív feltételrendszer körében kialakult jogértelmezést miként változtatja meg. Az e tárgykörben kialakult gyakorlat szerint a megbízási díjra való jogosultságot nem csupán a működési körzetén kívül végzett tevékenység, hanem a beosztásához nem tartozó többletfeladatellátás is megalapozza.

Önmagában a KMB Szabályzat módosulására való hivatkozás ezért nem teszi az elsőfokú ítéletben tett azon megállapítást megalapozatlanná, hogy a felperes rendszeresen végzett

járőri és egyéb szolgálati feladatokat, melyek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhetők, és az (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosítják.

[14] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthassa, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[15] A perben nem volt vitatott az a feladatkimutatás, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát az képezte, hogy az abban megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra. A rendvédelmi feladatokat ellátó alperesnél az ellátandó beosztások besorolása jogilag, kógens módon rendezett. Ugyancsak határozottan, kógens módon – körzeti megbízotti beosztás esetében például a KMB Szabályzat által – meghatározott a beosztáshoz tartozóan ellátandó feladatok köre. Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről önkényes nem lehet, a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg. A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. E körben annak sem volt jelentősége, hogy a felperes a feladatát csapatszolgálat keretében látta el, mivel nem azt kell értékelni, hogy azt a körzeti megbízott milyen formában (pl. csapatszolgálat) teljesíti, hanem azt, hogy az adott feladat a hivatásos állomány tagjának a beosztásához tartozik-e vagy sem.

[16] A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a

beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor ellentételezés nélkül nem maradhat.

Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[17] A fentiek tükrében az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítására, a működési körzetén kívül is, nem eseti jelleggel, hanem napi rendszerességgel ellátott járőrszolgálati feladatok nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be; a közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az alperes a perben nem állította és nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A felperest – az alperes által sem vitatott feladatkimutatás szerint – a perbeli időszakban havonta nagy számban, rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri és egyéb feladatokra, amire a KMB Szabályzat nem ad felhatalmazást. Ezért a működési körzeten kívüli tevékenysége a felperest a fokozott ellenőrzés és – ugyanezen indokra alapítottnan – a különleges jogrend időszakában, valamint a csapatszolgálati tevékenység végrehajtása esetén is megbízási díjra jogosította. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[18] A KMB csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3. d) és 15. pontjaiban foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A KMB csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, melynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[19] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt is, hogy az átrendelés és az ideiglenes átrendelés feltételei jelen perben nem teljesültek. Az irányadó felsőbírósági gyakorlat (Kf.VII.39.661/2020/5.) már elemezte ezen jogintézmények és a megbízási díj elhatárolását. A Hszt. 60-61. §-i, valamint a 31/2015. BMr. 33. §-a alapján az átrendelés, ideiglenes átrendelés írásbeli – állományparancsban vagy utasítással történő – elrendelésének, valamint feltételeinek hiányában annak kritériumrendszere nem valósul meg, az írásbeliség hiányára vonatkozó alperesi felvetés, a kialakult gyakorlat tükrében irreleváns. Emellett az alperes fellebbezésében csupán azt sérelmezte, hogy az átrendelés megvalósulásának feltételeit az elsőfokú bíróság nem vizsgálta. Ugyanakkor azt, hogy a perbeli esetben az eltérő beosztásban történő foglalkoztatásra átrendelés keretében került volna sor, az alperes – a pusztá állításon, illetve a lehetőség felvetésén túl – semmivel nem támasztotta alá.

A Kp. 79. § (2) bekezdés a) pontja értelmében közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos perben a közigazgatási szerv köteles bizonyítani az igény elbírálásához szükséges általános hatályú rendelkezések, utasítások és a jogvita eldöntéséhez szükséges, a közigazgatási szerv működési körében keletkezett iratok tartalmát. Ebből következőleg az alperest terhelte a perben azon tényeknek és körülményeknek a bíróság elé tárása, mely alapján az elsőfokú bíróság a Hszt. 60-61. §-ai szerinti átrendelés, mint egyoldalú munkáltatói intézkedés megvalósulását vizsgálhatta volna. Ilyen bizonyítékok előterjesztésére sem az elsőfokú eljárásban, sem pedig a fellebbezésben nem került sor, így az ítéltábla előtt a fellebbezés keretei között annak érdemi vizsgálatára sem volt lehetőség.

[20] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.); amennyiben az alperes nem állapít meg és nem fizet megbízási díjat a felperesnek, a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatja meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését kizárólag azon az alapon nem tartotta megalapozottnak, hogy a körzeti megbízotti szolgálati beosztás magasabb besorolású a járőri, járőrvezetői beosztásnál, ahhoz nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, és többletterhelést sem jelent. Jelen esetben a mérlegelés kereteit a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt 50-200 %-ig terjedő tartomány, annak konkrét szempontjait pedig a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésében felsoroltak határozzák meg; mely utóbbi norma előírja, hogy a helyettesítési díjat a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésekben foglalt figyelembevételével kell meghatározni. A mérlegelés akkor okszerű, ha valamennyi mérlegelési szempont a döntés meghozatalánál figyelembevételre kerül. Egyetlen mérlegelési szempont kiragadása (alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladat ellátása) a komplex mérlegelést nem teszi okszerűtlenné, és abból a többletfeladatok nagyságára, valamint az okozott többletterhek mértékére vonatkozó következtetés nem vonható le. E körben az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a többletfeladatok mennyiségét, rendszerességét, folyamatosságát értékelte, mely értékelési szempontokra a fellebbezés ellenérveket nem hozott fel, azokat nem döntötte meg. Mindebből következően az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a tekintetben, hogy a felperest az általa végzett többletfeladatokért összességében a rendvédelmi illetményalap 75 %-nak megfelelő megbízási díj illeti meg.

[21] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[23] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[24] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. január 17.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró